

Jiří Štulc

O délce křivek a kontinuí

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 90 (1965), No. 4, 458--470

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108648>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1965

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O DÉLCE KŘIVEK A KONTINUÍ

JIRÍ ŠTULC, Praha

(Došlo dne 3. října 1964)

V teorii potenciálu je užitečné zavést pojem radiální variace rovinné křivky. Křivkou se rozumí spojitě zobrazení kompaktního intervalu do metrického prostoru. V tomto článku budeme zkoumat souvislost této radiální variace s délkou křivky v n -rozměrném Eukleidovském prostoru. (Délkou křivky budeme rozumět variaci příslušného zobrazení.)

K důkazu nejdůležitějších tvrzení budeme potřebovat větu, jež se v literatuře spojuje se jménem S. Banacha. Proto ji zde citujeme:

1. Banachova věta. *Budiž dána spojitá reálná funkce f na intervalu $\langle a, b \rangle$. Definujme funkci N_f takto: Pro každé reálné y bude $N_f(y)$ znamenat počet různých kořenů rovnice:*

$$(1) \quad f(x) = y.$$

Je-li těchto kořenů nekonečně mnoho, položíme $N_f(y) = \infty$. Tuto funkci nazýváme Banachova indikatrix funkce f . Banachova indikatrix je měřitelná funkce a platí:

$$(2) \quad \int_{-\infty}^{+\infty} N_f(y) dy = \bigvee_a^b f.$$

(Symbol $\bigvee_a^b f$ značí variaci funkce f na intervalu $\langle a, b \rangle$.)

Důkaz. Viz [3] Gl. VIII, § 5.

Nyní můžeme přikročit k vlastním úvahám.

2. Úmluva. Budiž φ křivka v E_n definovaná na intervalu $\langle a, b \rangle$. Symbolem $G(\varphi)$ označíme její graf, tj.:

$$(3) \quad G(\varphi) = \{\varphi(t); t \in \langle a, b \rangle\}.$$

3. Definice. Pro každé $\varrho > 0$ označíme symbolem $\Omega_z(\varrho)$ resp. $U_z(\varrho)$ kulovou plochu, resp. uzavřenou kouli o středu z a poloměru ϱ . Pro $\varrho = 0$ definujeme pro každé $z \in E_n$ $\Omega_z(0) = U_z(0) = \{z\}$. Pro $z = 0$ budeme psát $U(\varrho)$ resp. $\Omega(\varrho)$ místo $U_z(\varrho)$ resp. $\Omega_z(\varrho)$.

4. Definice. Budiž φ křivka definovaná na intervalu $\langle a, b \rangle$. Definujme funkci $N_\varphi(\varrho, z)$ proměnné ϱ pro každý bod $z \in E_n$ takto: $N_\varphi(\varrho, z)$ značí počet těch $t \in \langle a, b \rangle$, pro něž je $\varphi(t) \in \Omega_z(\varrho)$.

5. Věta. Pro každý bod $z \in E_n$ je funkce N_φ měřitelná a platí nerovnost:

$$(4) \quad \bigvee_a^b \varphi \cong \int_0^{+\infty} N_\varphi(\varrho, z) d\varrho.$$

Důkaz. Definujme funkci f na intervalu $\langle a, b \rangle$ takto :

$$(5) \quad f(t) = |\varphi(t) - z|.$$

Pak platí:

$$(6) \quad N_\varphi(\varrho, z) = \begin{cases} N_\varphi(\varrho) & \text{pro } \varrho \in \langle 0, +\infty \rangle, \\ 0 & \text{pro } \varrho \in (-\infty, 0) \end{cases}$$

a tedy je funkce $N_\varphi(\varrho, z)$ měřitelná a platí

$$(7) \quad \int_0^{+\infty} N_\varphi(\varrho, z) d\varrho = \bigvee_a^b f.$$

Vztah (4) je tedy ekvivalentní se vztahem

$$(8) \quad \bigvee_a^b \varphi(t) \cong \bigvee_a^b |\varphi(t) - z|.$$

Jelikož pro každou trojici bodů $x, y, z \in E_n$ platí nerovnost

$$(9) \quad |x - y| \cong ||x - z| - |y - z||,$$

platí i vztah (8) a tedy i vztah (4).

6. Označení. Vzhledem k větě 5 můžeme označit

$$(10) \quad u_\varphi(z) = \int_0^{+\infty} N_\varphi(\varrho, z) d\varrho$$

pro každý bod $z \in E_n$. Veličina u_φ se nazývá radiální variací křivky φ v bodě z .

7. Lemma. Buďtež $z_0, \dots, z_n \in E_n$ body neležící v jedné nadrovině. Budiž p nadrovina, $p \subset E_n$. Označme symbolem $\varrho(p, z)$ vzdálenost bodu z od nadroviny p . Označme ještě

$$(11) \quad \varrho_i(p) = \varrho(p, z_i) \quad \text{pro } i = 0, 1, \dots, n;$$

dále označme

$$(12) \quad M(p) = \max_{i=0, \dots, n} \varrho_i(p).$$

Pak funkce M nabývá na množině všech nadrovin $z \in E_n$ kladného minima.

Důkaz. 1. Budiž $p \subset E_n$ nadrovina. Pak $M(p) > 0$, neboť body z_0, \dots, z_n neleží v jedné nadrovině.

2. Budiž $U(R)$ tak velká koule, že $z_0 \in U(R), \dots, z_n \in U(R)$. Budiž p taková nadrovina, že

$$(13) \quad p \cap U(R) = \emptyset.$$

Pak existuje nadrovina p' taková, že

$$(14) \quad M(p) \geq M(p')$$

a

$$(15) \quad p' \cap U(R) \neq \emptyset.$$

Skutečně: Stačí vést nadrovinu p' rovnoběžnou s nadrovinou p tak, aby protínala kouli $U(R)$. Tedy zkoumáme-li minimum funkce M , stačí uvažovat pouze ty nadroviny, jež protínají kouli $U(R)$.

3. Každá nadrovina p splňující vztah (15) může být charakterizována svým jistým bodem $\zeta \in U(R)$ a jednotkovým vektorem normály $\nu = \nu_1, \dots, \nu_n$. Měníme-li tedy body $\zeta \in U(R)$ a vektor $\nu \in \Omega(1)$, dostaneme právě všechny nadroviny splňující vztah (15).

4. Funkce M je jakožto funkce proměnných ζ, ν spojitá na kompaktní množině $U(R) \times \Omega(1)$ a tedy na ní nabývá minima, které označíme m . Vzhledem k první části důkazu je $m > 0$ a podle druhé části je

$$(16) \quad m = \min_{p \subset E_n} M(p).$$

8. Lemma. Budiž dána funkce tří reálných proměnných k, p, l vztahem

$$(17) \quad f(k, p, l) = 2(l^2 + k^2 + p^2 - \sqrt{[l^4 + 2l^2(k^2 - p^2) + (k^2 + p^2)^2]})$$

v definičním oboru

$$(18) \quad k \in \langle 0, +\infty \rangle, \quad p \in \langle 0, +\infty \rangle, \quad l \in \langle 0, +\infty \rangle.$$

Pak platí

A. Pro každé $l \in \langle 0, \infty \rangle$ a každé $p \in \langle 0, \infty \rangle$ je funkce f nerostoucí funkcí k na intervalu $\langle 0, +\infty \rangle$.

B. Pro každé $l \in \langle 0, \infty \rangle$ a každé $k \in \langle 0, \infty \rangle$ je funkce f neklesající funkcí p na intervalu $\langle 0, +\infty \rangle$.

Důkaz. Substituuje

$$(19) \quad \kappa = k^2, \quad \pi = p^2, \quad \lambda = l^2,$$

pak

$$(20) \quad f(k, p, l) = g(\kappa, \pi, \lambda) = 2(\lambda + \kappa + \pi - \sqrt{[\lambda^2 + 2\lambda(\kappa - \pi) + (\kappa + \pi)^2]})$$

pro

$$(21) \quad \kappa \in \langle 0, +\infty \rangle, \quad \pi \in \langle 0, +\infty \rangle, \quad \lambda \in \langle 0, +\infty \rangle.$$

Stačí tedy dokázat tvrzení:

A'. Pro každé $\lambda \in \langle 0, \infty \rangle$ a každé $\pi \in \langle 0, \infty \rangle$ je funkce g nerostoucí funkcí κ na intervalu $\langle 0, +\infty \rangle$.

B'. Pro každé $\lambda \in \langle 0, \infty \rangle$ a každé $\kappa \in \langle 0, \infty \rangle$ je funkce g neklesající funkcí π na intervalu $\langle 0, +\infty \rangle$.

Spočítejme parciální derivace:

$$(22) \quad \frac{\partial}{\partial \kappa} g(\kappa, \pi, \lambda) = 2 \left(1 - \frac{\kappa + \pi + \lambda}{\sqrt{[\lambda^2 + 2\lambda(\kappa - \pi) + (\kappa + \pi)^2]}} \right),$$

$$(23) \quad \frac{\partial}{\partial \pi} g(\kappa, \pi, \lambda) = 2 \left(1 - \frac{\kappa + \pi - \lambda}{\sqrt{[\lambda^2 + 2\lambda(\kappa - \pi) + (\kappa + \pi)^2]}} \right).$$

Protože na množině (21) platí

$$\frac{\kappa + \pi + \lambda}{\sqrt{[\lambda^2 + 2\lambda(\kappa - \pi) + (\kappa + \pi)^2]}} \geq \frac{\kappa + \pi + \lambda}{\sqrt{[\lambda^2 + 2\lambda(\kappa + \pi) + (\kappa + \pi)^2]}} = 1;$$

$$\sqrt{[\lambda^2 + 2\lambda(\kappa - \pi) + (\kappa + \pi)^2]} \geq \sqrt{[\lambda^2 - 2\lambda(\kappa + \pi) + (\kappa + \pi)^2]} = |\kappa + \pi - \lambda|,$$

je na množině (21) $(\partial/\partial\kappa)g \leq 0$ a $(\partial/\partial\pi)g \geq 0$ a tudíž platí *A'* a *B'* a tedy i *A* a *B*.

9. Lemma. Budiž $R > 0$. Pak pro každých $n + 1$ bodů $z_0, \dots, z_n \in E_n$ neležících v jedné nadrovině existuje konstanta \mathcal{X} (závislá na R a na konfiguraci bodů z_0, \dots, z_n) taková, že pro každou dvojici bodů $a, b \in U(R)$ platí

$$(24) \quad |a - b| \leq \mathcal{X} \sum_{k=0}^n ||b - z_k| - |a - z_k||.$$

Důkaz. Definujme pro $k = 0, 1, \dots, n$ funkce Δ_k takto:

$$(25) \quad \Delta_k = ||a - z_k| - |b - z_k||.$$

Zaveďme proměnné l, κ_k, π_k takto:

Budiž o nadrovina, podle níž jsou body a, b souměrné. Pak existují body $x_k \in o$, pro něž je $\varrho(o, z_k) = \varrho(x_k, z_k)$ pro $k = 0, 1, \dots, n$. Budiž S střed úsečky ab . Pak:

$$(26) \quad l = \frac{1}{2}|b - a|, \quad \kappa_k = \varrho(S, x_k), \quad \pi_k = \varrho(z_k, x_k).$$

Explicitní závislost Δ_k na l, κ_k, π_k jest dána vztahem:

$$(27) \quad \Delta_k^2(\kappa_k, \pi_k, l) = 2(l^2 + \kappa_k^2 + \pi_k^2 - \sqrt{[l^4 + l^2(\kappa_k^2 - \pi_k^2) + (\kappa_k^2 + \pi_k^2)^2]}).$$

Z geometrického významu funkcí Δ_k je patrné, že je vhodné je definovat pro $l \in \langle 0, \infty \rangle$, $\kappa_k \in \langle 0, \infty \rangle$, $\pi_k \in \langle 0, \infty \rangle$. Měníme-li body a, b libovolně v kruhu $U(R)$, nabývají parametry l resp. κ_k, π_k hodnot z intervalu $\langle 0, R \rangle$ resp. $\langle 0, 2R \rangle$ pro $k > 0, \dots, n$.

Pro každou dvojici bodů $a, b \in U(R)$ spočítáme hodnoty všech funkcí Δ_k a označíme Δ_{ab} tu, jež je z nich největší. Jelikož jsou funkce Δ_k ve svých definičních oborech nezáporné, stačí dokázat existenci takové konstanty \mathcal{X} , že pro každou dvojici bodů $a, b \in U(R)$ platí:

$$(28) \quad 0 \leq 2l = |a - b| \leq \mathcal{X} \Delta_{ab}.$$

Vztah (28) je ekvivalentní se vztahem

$$(29) \quad 4l^2 \leq \mathcal{X}^2 \Delta_{ab}^2.$$

Vzhledem k lemmatu 7 nemůže nastat taková konfigurace bodů z_0, \dots, z_n , aby platilo pro všechna $k = 0, \dots, n$:

$$(30) \quad \pi_k < m,$$

kde m je dáno vztahem (16).

Vzhledem k tomu, že $\pi_k \in \langle 0, 2R \rangle$ a $\kappa_k \in \langle 0, 2R \rangle$ a vzhledem k tomu, že alespoň jedno $\pi_k \geq m$, platí podle lemmatu 8 pro každé $a, b \in U(R)$:

$$(31) \quad \Delta_{ab}^2 \geq 2(l^2 + k^{*2} + p^2 - \sqrt{[l^4 + 2l^2(k^{*2} - p^2) + (k^{*2} + p^2)^2]}),$$

kde $p = m$ a $k^* = 2R$.

Položme

$$(32) \quad 4R^2 + m^2 = \alpha, \quad 4R^2 - m^2 = \beta.$$

Tedy pro každé $a, b \in U(R)$ platí:

$$(33) \quad \Delta_{ab}^2 \geq 2(l^2 + \alpha - \sqrt{[l^4 + 2l^2\beta + \alpha^2]}).$$

Stačí tedy nalézt konstantu \mathcal{X}^* tak, aby platilo pro $l \in \langle 0, R \rangle$:

$$(34) \quad 2\mathcal{X}^*(l^2 + \alpha - \sqrt{[l^4 + 2l^2\beta + \alpha^2]}) - 4l^2 \geq 0.$$

Definujme funkci g takto:

$$(35) \quad g(l) = \frac{2l^2}{l^2 + \alpha - \sqrt{[l^4 + 2\beta l^2 + \alpha^2]}}.$$

Funkce g je na intervalu $(0, R)$ spojitá a zřejmě platí

$$(36) \quad \lim_{l \rightarrow 0^+} g(l) = \frac{2\alpha}{\alpha - \beta}.$$

Tedy je funkce g na intervalu $(0, R)$ omezená. Volíme-li \mathcal{X}^* tak, aby

$$\mathcal{X}^* \geq g(l) \quad \text{pro } l \in (0, R),$$

pak zřejmě platí vztah (34) pro všechna $l \in (0, R)$. Tím jest důkaz hotov.

10. Věta. *Budiž $R > 0$. Pak pro každých $n + 1$ bodů $z_0, \dots, z_n \in U(R)$ neležících v jedné nadrovině existuje konstanta \mathcal{X} závislá na R a na konfiguraci bodů z_0, \dots, z_n taková, že pro každou křivku φ platí*

$$(37) \quad \bigvee_a^b \varphi \leq \mathcal{X} \sum_{i=0}^n u_\varphi(z_i),$$

jakmile je

$$(38) \quad G(\varphi) \subset U(R).$$

Důkaz. Budiž φ křivka na intervalu $\langle a, b \rangle$ a $G(\varphi) \subset U(R)$. Definujme funkci f_k na intervalu $\langle a, b \rangle$ takto:

$$(39) \quad f_k(t) = |\varphi(t) - z_k| \quad \text{pro } k = 0, 1, \dots, n.$$

Pak pro Banachovu indikatrix N_{f_k} funkce f_k platí:

$$(40) \quad N_{f_k}(x) = N_\varphi(x, z_k) \quad \text{pro } k = 0, 1, \dots, n.$$

Ze vztahu (40) dostaneme podle Banachovy věty:

$$(41) \quad u_\varphi(z_k) = \int_0^{+\infty} N_\varphi(x, z_k) dx = \int_0^{+\infty} N_{f_k}(x) dx = \bigvee_a^b f_k.$$

Vzhledem k vztahu (41) je dokazovaný vztah (38) ekvivalentní s nerovností

$$(42) \quad \bigvee_a^b \varphi(t) \leq \mathcal{X} \sum_{k=0}^n \bigvee_a^b |\varphi(t) - z_k|.$$

Budiž D dělení intervalu $\langle a, b \rangle$:

$$(43) \quad a = t_0 < t_1 < \dots < t_m = b.$$

Označme:

$$(44) \quad S(D) = \sum_{i=1}^m |\varphi(t_i) - \varphi(t_{i-1})|$$

a

$$(45) \quad S_k(D) = \sum_{i=1}^m ||\varphi(t_i) - z_k| - |\varphi(t_{i-1}) - z_k||, \quad k = 0, \dots, n.$$

Pro každé $t \in \langle a, b \rangle$ je $\varphi(t) \in U(R)$. Zvolíme-li konstantu \mathcal{X} tak, aby vyhovovala tvrzení lemmatu 9, platí pro každou dvojici bodů $t, t^* \in \langle a, b \rangle$

$$(46) \quad |\varphi(t) - \varphi(t^*)| \leq \mathcal{X} \sum_{k=0}^n \|\varphi(t) - z_k\| - |\varphi(t^*) - z_k|.$$

Ze vztahů (46), (44) a (45) dostaneme, že pro každé dělení D intervalu $\langle a, b \rangle$ platí nerovnost:

$$(47) \quad S(D) \leq \mathcal{X} \sum_{k=0}^n S_k(D).$$

Ze vztahu (47) dostaneme přechodem k supremu přes všechna dělení D intervalu $\langle a, b \rangle$ vztah (42) a tedy platí nerovnost (37), již jsme měli dokázat.

11. Věta. *Budtež $z_1, \dots, z_n \in E_n$ body určující jedinou nadrovinu p . Pak pro každou křivku φ , jež neprotíná p , platí: Je-li $\sum_{i=1}^n u_\varphi(z_i) < +\infty$, pak také $\bigvee_a^b \varphi < +\infty$.*

Důkaz. Tato věta je důsledkem předcházející věty.

1. Označme \mathfrak{M} množinu všech nadrovin q , jež protínají $G(\varphi)$. Budtež $t_1, t_2 \in \langle a, b \rangle$ takové body, že $\varphi(t_1) \neq \varphi(t_2)$. Označme $o(t_1, t_2)$ nadrovinu, podle níž jsou body $\varphi(t_1), \varphi(t_2)$ souměrné. Množinu všech těchto nadrovin označme \mathfrak{N} . Jelikož je $G(\varphi)$ souvislá množina, protíná každá $o(t_1, t_2)$ množinu $G(\varphi)$ a tedy je $\mathfrak{N} \subset \mathfrak{M}$. Položme pro každou nadrovinu q

$$(48) \quad M(q) = \max_{k=1, \dots, n} \varrho(q, z_k).$$

Pak

$$(49) \quad M(q) > 0 \quad \text{pro } q \in \mathfrak{M}.$$

Lze snadno nahlédnout, že M nabývá na množině \mathfrak{M} svého minima. (Srovnej s důkazem lemmatu 7.) Tedy

$$(50) \quad \min_{q \in \mathfrak{M}} M(q) = m > 0.$$

Jelikož je $\mathfrak{N} \subset \mathfrak{M}$, platí

$$(51) \quad m = \min_{q \in \mathfrak{M}} M(q) \leq \inf_{p \in \mathfrak{N}} M(p).$$

2. Nechť symboly Δ_k, Δ_{ab} mají stejný význam jako v lemmatu 9. (k nyní probíhá indexy $1, 2, \dots, n$). Pak existuje konstanta \mathcal{X} tak, že pro libovolnou dvojici bodů $a, b \in G(\varphi)$ platí

$$(52) \quad |a - b| \leq \mathcal{X}^* \sum_{k=1}^n \Delta_k.$$

(Srovnej s důkazem lemmatu 9.) Zavedeme-li ve funkcích Δ_k proměnné podle vztahu (26), dostaneme vztah (27). Stačí nalézt tedy \mathcal{X}^* tak, aby platilo (28). Místo tvrzení o vztahu (30), kde m je dáno vztahem (16), použijeme tvrzení o vztahu (30), kde m je dáno vztahem (50) podle první části důkazu.

3. Budiž nyní $D : a = t_0 < \dots < t_m = b$ libovolné dělení intervalu $\langle a, b \rangle$. Pak platí

$$(53) \quad |\varphi(t_i) - \varphi(t_j)| \leq \mathcal{X} \sum_{k=1}^n \|\varphi(t_i) - z_k\| - |\varphi(t_j) - z_k\|$$

pro všechna $i, j = 1, \dots, n$.

Tedy

$$(54) \quad \sum_{i=1}^m |\varphi(t_i) - \varphi(t_{i-1})| \leq \mathcal{X} \sum_{k=1}^n \sum_{i=1}^m \|\varphi(t_i) - z_k\| - |\varphi(t_{i-1}) - z_k\|.$$

Přechodem k infimu přes všechna dělení D intervalu $\langle a, b \rangle$ dostaneme

$$(55) \quad \bigvee_a^b \varphi(t) \leq \mathcal{X} \sum_{k=1}^n \bigvee_a^b |\varphi(t) - z_k|$$

odtud dostaneme opět jako ve větě 10 vztah

$$(56) \quad \bigvee_a^b \varphi(t) \leq \mathcal{X} \sum_{k=1}^n u_\varphi(z_k).$$

Tím jest tato věta dokázána.

Nyní se budeme zabývat podobnými problémy vzhledem ke kontinuím. Kontinuem rozumíme souvislou kompaktní množinu.

12. Definice. Pro každou množinu $X \subset E_n$ a pro každé $\varepsilon > 0$ označme symbolem $A_\varepsilon(X)$ infimum součtů $\sum_i \delta(X_i)$ přes všechny posloupnosti množin $\{X_i\}_i$, kde $X_i \subset X$, $\delta(X_i) < \varepsilon$ pro $i = 1, 2, \dots$ a $\sum X_i = X$. (Symbolem $\delta(X)$ značíme průměr množiny X .) Budiž $\varepsilon_1 < \varepsilon_2$. Pak $A_{\varepsilon_1}(X) \geq A_{\varepsilon_2}(X)$ a tudíž existuje $\lim_{\varepsilon \rightarrow 0+} A_\varepsilon(X)$ (buď konečná, nebo nekonečná). Označme ji $A(X)$. Číslo $A(X)$ nazýváme délkou množiny X .

13. Věta. A je vnější mírou v smyslu Carathéodoryho.

Důkaz. Viz [7], Chap. II, § 8.

14. Definice. Budiž K kontinuum. Definujme pro každý bod $z \in E_n$ funkci $N_K(\varrho, z)$ proměnné ϱ takto: Pro každé $\varrho > 0$ je $N_K(\varrho, z)$ počet bodů množiny $K \cap \Omega_z(\varrho)$. Je-li $K \cap \Omega_z(\varrho)$ nekonečná, pak položíme $N_K(\varrho, z) = +\infty$.

15. Lemma. Budiž π zobrazení E_n do E_1 definované předpisem

$$(57) \quad \pi(z) = |z|.$$

Pak toto zobrazení je Lipschitzovské s konstantou 1. Dále: pro každou množinu $X \subset E_n$ platí

$$(58) \quad \Lambda(X) \geq \Lambda[\pi(X)].$$

Důkaz.

Ad 1: První tvrzení plyne z nerovnosti

$$(59) \quad |x - y| \geq ||x| - |y||,$$

platné pro všechny dvojice bodů $x, y \in E_n$.

Ad 2: Z první části plyne, že pro každou množinu $Y \subset E_n$ platí:

$$(60) \quad \delta(Y) \geq \delta(\pi(Y)).$$

Odtud je patrné, že pro každé $\varepsilon > 0$ a $X \subset E_n$ je

$$(61) \quad \Lambda_\varepsilon(X) \geq \Lambda_\varepsilon[\pi(X)].$$

Z nerovnosti (61) dostaneme přechodem pro $\varepsilon \rightarrow 0 +$ dokazovaný vztah (58).

16. Věta. Pro každé kontinuum $K \subset E_n$ a každý bod $z \in E_n$ je funkce $N_K(\varrho, z)$ měřitelná a platí

$$(62) \quad \int_0^{+\infty} N_K(\varrho, z) d\varrho \leq \Lambda(K).$$

Důkaz. Bez újmy obecnosti můžeme předpokládat $z = 0$. Pro zkrácení zápisu píšme $N(\varrho)$ místo $N_K(\varrho, 0)$ a $\Omega(\varrho)$ resp. $U(\varrho)$ místo $\Omega_0(\varrho)$ resp. $U_0(\varrho)$. Budiž R tak velké, aby platilo

$$(63) \quad K \subset U(R).$$

Pro každé n sestrojme konečné diskunktní dělení D_n kulové plochy $\Omega(R)$ tvořené množinami typu F_σ tak, aby

$$(64) \quad \lambda(D_n) \leq \frac{1}{n}; \quad \text{kde} \quad \lambda(D_n) = \sup_{I \in D_n} \delta(I).$$

(Toto lze zřejmě udělat, jak jest patrné zavedeme-li obecné sférické souřadnice.)

Symbolem \mathcal{D}_n označme dělení koule $U(R)$, příslušné dělení D_n , jež dostaneme takto: Budiž $M \in D_n$. Pak sestrojme množinu \mathfrak{M}_M jakožto množinu bodů z $U(R)$, jež lze promítnout z počátku na množinu M . Pak $\mathcal{D}_n = \{\mathfrak{M}_M, M \in D_n\}$. Zřejmě také všechny množiny \mathfrak{M}_M jsou typu F_σ . Označme L_M charakteristickou funkci množiny $\pi(K, \mathfrak{M}_M)$. Pak je L_M měřitelná, neboť množina $\pi(K, \mathfrak{M}_M)$ je opět typu F_σ .

Dále označme:

$$(65) \quad L_n = \sum_{M \in \mathcal{D}_n} L_M.$$

Pak je také L_n měřitelná funkce. Pro každé $\varrho > 0$ značí L_n počet těch výšečí $\mathfrak{M} \in D_n$, pro něž je $\Omega(\varrho) \cdot K \cdot \mathfrak{M} \neq \emptyset$. Pro každé přirozené číslo n zřejmě platí:

$$(66) \quad L_n \leq N.$$

Posloupnost funkcí $\{L_n\}_{n=1}^{+\infty}$ je neklesající. Tedy existuje limita

$$(67) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} L_n = N^*.$$

Funkce N^* je opět měřitelná. Ze vztahů (66), (67) plyne

$$(68) \quad N^* \leq N.$$

Zvolme nyní $\varrho > 0$. Budiž q přirozené číslo takové, že

$$(69) \quad q \leq N(\varrho).$$

Pak existuje na kouli $\Omega(\varrho)$ q různých bodů x_1, \dots, x_q z kontinua K . Označme

$$(70) \quad r = \min_{i,j=1,\dots,q} \varrho(x_i, x_j); \quad i \neq j.$$

Zvolme n tak, aby $(1/n) < r$. Pak pro dělení D_n platí: Existuje q různých množin $\mathfrak{M}_k \in D_n$, $k = 1, \dots, q$ tak, že v každé \mathfrak{M}_k leží právě jeden z bodů x_1, \dots, x_q . Tedy platí

$$(71) \quad L_n(\varrho) \geq q.$$

Tedy je také

$$N^*(\varrho) \geq q.$$

Protože q bylo libovolné přirozené číslo splňující vztah (69), je

$$(72) \quad N^*(\varrho) \geq N(\varrho).$$

Vztahy (72) a (68) dávají

$$(73) \quad N^* = N.$$

Tedy funkce N je měřitelná. Podle lemmatu 15 platí pro $\mathfrak{M} \in D_n$

$$(74) \quad A(K \cdot \mathfrak{M}) \geq A(\pi(K \cdot \mathfrak{M})) = \int_0^{+\infty} L_{\mathfrak{M}}(\varrho) d\varrho.$$

Ze vztahu (74) dostaneme sečtením přes $\mathfrak{M} \in D_n$

$$(75) \quad A(K) \geq \int_0^{\infty} L_n(\varrho) d\varrho$$

a limitním přechodem pro $n \rightarrow +\infty$

$$(76) \quad \Lambda(K) \cong \int_0^\infty N(\varrho) d\varrho,$$

což bylo dokázáno.

17. Lemma. *Budiž K kontinuum konečné délky. Pak existuje křivka φ_K na intervalu $\langle 0, 2\Lambda(K) \rangle$ s těmito vlastnostmi*

$$(77) \quad \bigvee_{2\Lambda(K)}^0 \varphi_K = 2\Lambda(K),$$

$$(78) \quad G(\varphi_K) = K,$$

$$(79) \quad N_K(\varrho, z) = \frac{1}{2}N_{\varphi_K}(\varrho, z)$$

Důkaz. Viz [4], [8].

18. Věta. *Budtež $z_0, z_1, \dots, z_n \in E_n$ body neležící v jedné nadrovině. Budiž $R > 0$ takové, že $z_0, \dots, z_n \in U(R)$. Pak existuje konstanta K závislá na konfiguraci bodů z_0, \dots, z_n a na R taková, že pro každé kontinuum K platí*

$$(80) \quad \Lambda(K) \leq \mathcal{K} \sum_{i=0}^n \int_0^{+\infty} N_K(\varrho, z_i) d\varrho,$$

jakmile je

$$(81) \quad K \subset U(R).$$

Důkaz plyne triviálním způsobem z věty 10 a lemmatu 17. Zřejmým způsobem dostaneme i větu 19 pomocí věty 10 a lemmatu 17.

19. Věta. *Budtež $z_1, \dots, z_n \in E_n$ body určující jedinou nadrovinu. Pak pro každé kontinuum K diskunktní s touto nadrovinou platí: Je-li $\sum_{i=1}^n \int N_K(\varrho, z_i) d\varrho < +\infty$, pak také $\Lambda(K) < +\infty$.*

Literatura

- [1] J. Král: On cyclic and radial variations of a plane path. Comment. Math. Univ. Carol. 4, 1 (1963).
- [2] J. Král: Poznámka o lineární míře a délce cesty v metrickém prostoru. Acta Univ. Carol.-Math. et Phys. I, (1963); 1—10.
- [3] I. P. Natanson: Těrija funkcij vščestvennogo përemënnogo. Moskva 1955.
- [4] M. N. A. Newmann: Path length. Proceedings London Math. Soc. (3), 2, (1952); 495—468.
- [5] G. J. Perevalov: Kritërij dlja konëčnosti linëjnoj mëry ploskich kontinuumov. Sib. Mat. Ž. 4 (1962); 573—581.

- [6] *G. J. Perivalov*: O měře množestv ležáččich na ploskich kontinuumach *Sib. Mat. Ž.* 4 (1962); 573—581.
- [7] *S. Saks*: Theory of the integral. Monografije matematyczne Tom VII.
- [8] *T. Ważewski*: Kontinua prostowałne w związku z funkcijami i odwzrorowanijami absolutnie ciągłemi. *Ann. Soc. Polon. Math.*, 3, Suppl. (1927); 9—49.

Резюме

О ДЛИНЕ КРИВЫХ И КОНТИНУУМОВ

ИРЖИ ШТУЛЬЦ (Jiří Štulc), Прага

Если φ — путь (= непрерывное отображение в E_n , n -мерное евклидово пространство), определенный на отрезке $\langle a, b \rangle$, то положим $G(\varphi) = \varphi(\langle a, b \rangle)$; для $\varrho > 0$ и $z \in E_n$ обозначим через $N_\varphi(\varrho, z)$ число всех $t \in \langle a, b \rangle$, для которых $|\varphi(t) - z| = \varrho$ ($0 \leq N_\varphi(\varrho, z) \leq +\infty$). Так как $N_\varphi(\varrho, z)$ является измеримой функцией переменного ϱ , то можно положить по определению

$$u_\varphi(z) \leq \int_0^{+\infty} N_\varphi(\varrho, z) d\varrho.$$

Для каждого $z \in E_n$ справедливо неравенство

$$u_\varphi(z) \leq V_\varphi,$$

где V_φ обозначает длину пути φ .

Теорема. Пусть $R > 0$; $U(R) = \{z; z \in E_n, |z| \leq R\}$. Пусть точки $z_0, \dots, z_n \in U(R)$ не помещены на единственной гиперплоскости. Тогда существует постоянная $\mathcal{K} > 0$ такая, что для каждого пути φ имеет место импликация:

$$G(\varphi) \subset U(R) \Rightarrow V_\varphi \leq \mathcal{K} \sum_{i=0}^n u_\varphi(z_i).$$

Теорема. Предположим, что существует единственная гиперплоскость, содержащая точки $z_1, \dots, z_n \in E_n$. Тогда для каждого пути φ имеет место импликация

$$(G(\varphi) \cap U(R) = \emptyset \ \& \ \sum_{i=1}^n u_\varphi(z_i) < +\infty) \Rightarrow V_\varphi < +\infty.$$

Аналогичные результаты доказаны для континуумов.

Summary

ON LENGTH OF PATHS AND CONTINUA

Jiří ŠTULC, Praha

If φ is a path (i.e. a continuous mapping into E_n , the Euclidean n -space) defined on $\langle a, b \rangle$ we put $G(\varphi) = \varphi(\langle a, b \rangle)$; given $\varrho > 0$ and $z \in E_n$ we denote $N_\varphi(\varrho, z)$ the number of all $t \in \langle a, b \rangle$ with $|\varphi(t) - z| = \varrho$ ($0 \leq N_\varphi(\varrho, z) \leq +\infty$). As $N_\varphi(\varrho, z)$ is a measurable function of the variable ϱ we are justified to define

$$u_\varphi(z) = \int_0^{+\infty} N_\varphi(\varrho, z) d\varrho.$$

Then, for every $z \in E_n$,

$$u_\varphi(z) \leq V_\varphi,$$

where V_φ stands for the length of φ .

Theorem. Let $R > 0$, $U(R) = \{z; z \in E_n, |z| \leq R\}$ and suppose that $z_0, \dots, z_n \in U(R)$ are not situated on a single hyperplane. Then there is a $K > 0$ such that, for every path φ ,

$$G(\varphi) \subset U(R) \Rightarrow V_\varphi \leq K \sum_{i=0}^n u_\varphi(z_i).$$

Theorem. Suppose that there is a unique hyperplane containing $z_1, \dots, z_n \in E_n$. Then, for every path φ ,

$$(G(\varphi) \cap U(R) \neq \emptyset \ \& \ \sum_{i=1}^n u_\varphi(z_i) < +\infty) \Rightarrow V_\varphi < +\infty.$$

Similar results concerning continua are proved.